

Sjabbat sjalom,

Vandaag zijn we aangekomen bij het bijbelboek Wajikra, Leviticus, wat betekent En Hij, de HEERE riep. De HEERE geeft de wetten die in Leviticus staan aan Mozes tijdens het verblijf van Israël bij de Sinai. Dit is het tweede jaar na de uittocht uit Egypte. Israel trekt in het jaar 1446 weg uit Egypte. Het boek Leviticus beslaat een periode van een maand. Dit is tussen het oprichten van de tabernakel, wat we lezen in exodus 40 vers 17: En het geschiedde in de eerste maand, in het tweede jaar, op den eerste der maand, dat de tabernakel opgericht werd. En het begin van de volkstelling in numeri 1 vers 1; Voorts sprak de HEERE tot Mozes in de woestijn Sinai, in de tent der samenkomst, op den eerste der tweede maand in het tweede jaar nadat zij uit Egypteland uitgetogen waren. Dit is dus precies een maand.

De wetten die in het boek Leviticus staan zijn echter voor een veel grotere periode van betekenis. De wetten in het boek Leviticus hebben te maken met de verbondsrelatie tussen de HEERE en zijn volk Israel. In het boek klinkt 21 keer: Ik ben de HEERE, Uw God. God heeft Israel in een speciale relatie met Hemzelf gebracht door het te verlossen uit de slavernij in Egypte. Daarom moet Israel een volk zijn dat Hem dient met een volkomen hart. In Israel moet als het ware iets terug te zien zijn van Gods eigenschappen. Israel bereidt zich voor het beloofde land binnen te trekken. De wetten in Leviticus leren Israel hoe het in het beloofde land moet leven als een heilig volk voor de HEERE. In exodus 40 vers 34 en 35 lezen we over het neerdalen van de heerlijkheid van de HEERE op en in het heiligdom: Toen bedekte de wolk de tent der samenkomst, en de heerlijkheid des HEEREN vervulde den tabernakel. Zodat Mozes niet kon ingaan in de tent der samenkomst, dewijl de wolk daarop bleef, en de heerlijkheid des HEEREN den tabernakel vervulde. Het is nog niet mogelijk dat de Israëlieten God naderen. Maar de HEERE treft voorzieningen. Hij treft de middelen waardoor het wel kan. De Israëlieten moeten een heilig volk zijn: een volk dat afgezonderd is voor de HEERE, Hem toegewijd, gereed voor Zijn erediens. Omdat de HEERE heilig is, dat is een eigenschap van God, moet zijn volk ook heilig zijn. Omdat God heilig is kan Hij de zonde niet dulden. Ieder mens is van nature een zondaar en de zonde brengt scheiding tussen de HEERE en de mens. Alleen wie bevrijd is van de smet van de zonde mag in Zijn tegenwoordigheid komen. Zonde leidt tot bezoedeling en maakt reiniging noodzakelijk. Dat is de functie van offers. Door de offers zorgt de HEERE voor verzoening van de zonde en reiniging van onreinheid. De verzoening gaat uit van de HEERE. Dat lezen we in leviticus 17 vers 11: Want de ziel van het vlees is in het bloed, waarom Ik het u op het altaar gegeven heb om over uw zielen verzoening te doen: want het is het bloed dat voor de ziel verzoening zal doen. Hij vraagt om de dood van dieren die in de plaats van mensen sterven. In het oude verbond gaat het dus om dierenoffers. In het nieuwe verbond wijst dit heen naar het unieke offer van Yeshua, Die als het volmaakte Lam stierf in onze plaats. 1korinthe 5 vers 7b: Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Messias. Zonder verzoening kan er niet vergeven worden en na de verzoening en vergeving moet de heiliging volgen, door te doen wat God vraagt. Dit lezen we in 1 petrus 1 vers 14 t/m 16: Als gehoorzame kinderen, wordt niet gelijkvormig aan de begeerlijkheden die tevoren in uw onwetendheid waren; Maar gelijk Hij Die u geroepen heeft, heilig is, zo wordt ook gij zelve heilig in al uw wandel; Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want Ik ben heilig.

In deze parasja bespreek ik de onopzettelijke zonden, waar een zondoffer voor gebracht moet worden. Ik ga nu naar leviticus 4. We hebben allemaal wel eens iets verkeerd gedaan waarbij we ons later realiseerden dat het fout was. Hoewel we niet met opzet zondigden was het wel een zonde en maakte het ons schuldig tegenover de HEERE en moesten we Hem om vergeving en reiniging vragen.

De HEERE noemt dit een zondoffer. In leviticus 4 vers 2 en 3 lezen we: Spreek tot de kinderen Israëls zeggende: als een ziel zal gezondigd hebben door afdwaling van enige geboden des HEEREN, dat niet zou gedaan worden en tegen een van die zal gedaan hebben. Indien de priester die gezalfd is, zal gezondigd hebben tot schuld des volks, zo zal hij voor zijn zonde die hij gezondigd heeft, offeren een var, een volkomen jong rund, den HEERE ten zondoffer. Door de onopzettelijke zonde van de hogepriester kan dus heel het volk besmet raken. De hogepriester moet zijn hand op de kop van het offerdier, een stier leggen, als teken van het feit dat zijn schuld op het offerdier overgaat en het slachten. Het bloed van de stier moet hij in de voorste tent, het heilige brengen en sprenkelen voor het voorhangsel voor het allerheiligste. Van de geofferde stier mag niets overblijven. De resten van het dier moeten buiten de legerplaats verbrand worden. Zo wordt zichtbaar dat de zonde volledig moet worden weggedaan om een nieuw en rein begin te kunnen maken in de relatie met de HEERE.

Ik lees nu enkele verzen voor waarin iemand onbedoeld, onopzettelijk een gebod van God overtreden heeft. Vers 13: Indien nu de gehele vergadering Israëls afgedwaald zal zijn, en de zaak voor de ogen der gemeente verborgen is, en zij iets gedaan zullen hebben tegen enige van alle geboden des HEEREN, dat niet gedaan zou worden, en zijn schuldig geworden. Vers 22: Als een overste zal gezondigd hebben, en tegen een van de geboden des HEEREN zijns Gods door afdwaling gedaan zal hebben, hetwelk niet zou gedaan worden, zodat hij schuldig is. Vers 27: En zo enig mens van het volk des lands door afdwaling zal gezondigd hebben, dewijl hij iets doet tegen een van de geboden des HEEREN, dat niet gedaan zou worden, zodat hij schuldig is. Had iemand iets gedaan wat hij niet mocht doen omdat God het verboden had, dan had hij gezondigd en was hij schuldig en moest hij een zondoffer brengen. Dan werd hij verzoend met de HEERE, waarmee hij diens vergeving verkreeg en werd hij gereinigd.

In vers 3 lezen we net over het zondoffer voor de gezalfde priester, de hogepriester. Door zijn onopzettelijke zonde kan heel het volk besmet raken. Als heel Israël onopzettelijk gezondigd heeft en ze zien het, moet hetzelfde ritueel worden uitgevoerd door de oudsten; vers 15: En de oudsten der vergadering zullen hun handen op het hoofd van den var, voor het aangezicht des HEEREN, leggen en hij zal die var slachten voor het aangezicht des HEEREN. Dit als teken dat de zonden van het volk overgedragen worden op de stier. Ook in een gemeente kan het zijn dat er onopzettelijk gezondigd wordt. In vers 13 lezen we dat een zaak voor de ogen van een gemeente verborgen kan zijn. En wij als gemeente voor God schuldig zijn. Het is denk ik goed om te bidden dat de HEERE het ons zal laten zien als we als gemeente onopzettelijk zondigen. Ook gemeenschappelijke, gemeentelijke schuld vergeeft God. Dat we met elkaar leven in Zijn Licht en waarheid. Zodat de HEERE met Zijn Heilige Geest door kan gaan met Zijn werk wat Hij in onze gemeente doet, bv door de zangdienst heen,

gebedsverhoringen. Door onopzettelijke zonde kunnen er bv belemmeringen komen.

Waar kunnen we aan denken bij onopzettelijke zonden? In Leviticus 5 vers 1 lezen we van iemand die wel weet heeft van een misdaad, maar die niet aangeeft. Of als iemand per ongeluk iets onreins of een onrein persoon aanraakt, vers 2 en 3. Of doordat hij een ondoordachte eed uitspreekt, vers 4. In psalm 19 vers 13 staat: Wie zou de afdwalingen verstaan? Reinig mij van de verborgen afdwalingen. Ik belijd iedere dag de zonden die ik doe, omdat ik met een rein en zuiver hart tov God wil staan. Ook vraag ik de HEERE iedere dag om vergeving voor de zonden die ik in onwetendheid heb gedaan, ik bid om reiniging met zijn bloed. Ik wil dat de relatie met mijn Vader open en zuiver blijft. Door Yeshua is

er de dagelijkse reiniging van de zonde, als we die belijden. 1 johannes 2 vers 1 en 2: Mijne kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt; en indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Yeshua de Messias, den Rechtvaardige; En Hij is een Verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld.

In leviticus 4 vanaf vers 22 lezen we over wat er moet gebeuren als individuele personen hebben ontdekt dat zij onopzettelijk gezondigd hebben. Eerst lezen we aanwijzingen voor als een vorst onopzettelijk gezondigd heeft, daarna aanwijzingen voor als een gewone Israëliet dat gedaan heeft.

Het verschil tussen deze twee is dat een vorst, de leider van een stam van Israel, een mannelijk dier moet offeren, vers 23: Of men zijn zonde die hij daartegen bekend gemaakt hebben, zo zal hij tot offer brengen een geitenbok, een volkomen mannetje, En een gewone Israëliet een vrouwelijk dier. Vers 28: Of men zijn zonde die hij gezondigd heeft, aan hem bekend gemaakt zal hebben, zo zal hij tot zijn offerande brengen een jonge geit, een volkomen wijfje, voor zijn zonde die hij gezondigd heeft. Vers 32: Maar zo hij een lam voor zijn offerande ten zondoffer brengt, het zal een volkomen wijfje zijn dat hij brengt. Het brengen van een zondoffer was voor iemand een ingrijpend ritueel. Hij moest met zijn dier naar de tabernakel gaan, daar zijn hand op zijn kop leggen en het slachten bij het brandofferaltaar. Het ritueel houdt een duidelijke erkenning van schuld in. Door de hand op de kop van het dier te leggen droeg hij zijn zonde over op het dier, dat in zijn plaats moest sterven.

Ik wil eindigen met 2 voorbeelden uit het nieuwe verbond over situaties waarin onopzettelijk werd gezondigd.

De eerste staat in lucas 23 vers 33 en 34a: En toen zij kwamen op de plaats genaamd Hoofdschedelplaats, kruisigden zij Hem aldaar, en de kwaaddoeners, den een ter rechter- en den ander ter linkerzijde. En Yeshua zeide: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.

In handelingen 3 vers 17 t/m 19 lezen we dat petrus tot het volk zegt dat de joden bij Pilates openlijk Yeshua's koningschap miskend en verloochend hebben en geëist dat Hij gekruisigd zou worden. Petrus toehoorders hebben de Levensvorst gedood. God heeft Hem echter uit de doden opgewekt. Daarvan zijn de apostelen getuige. In vers 17 lezen we: En nu broeders, ik weet dat gij het door onwetendheid gedaan hebt, gelijk als ook uw oversten. Vers 19A : Betert u dan en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden.

Ik bid met de woorden uit psalm 139 vers 23 en 24: Doorgrond mij, o God en ken mijn hart; beproef mij en ken mijn gedachten. En zie of bij mij een schadelijke weg zij, en leid mij op den eeuwiggen weg. Amen